

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnika in sodnica Irena Grm kot predsednica ter Lara Bartenjev in Andrej Kmecl kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Suzane Korotaj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: [REDACTED] zoper
toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za kulturo,
Ljubljana,

zaradi **sofinanciranja iz javnih sredstev**,

o **tožbi** zoper sklep Ministrstva za kulturo št. 6110-83/2018/2 z dne 20. 6. 2018,
popravljen s sklepom št. 6110-83/2018/3 z dne 30. 7. 2018

na seji **31. januarja 2019**

RAZSODILO:

Tožbi se ugotovi, sklep Ministrstva za kulturo št. 6110-83/2018/2 z dne 20. 6. 2018,
popravljen s sklepom št. 6110-83/2018/3 z dne 30. 7. 2018, se odpravi in se zadeva
vrne istemu organu v ponovni postopek.

OBRAZLOŽITEV

1. Ministrstvo za kulturo (v nadaljevanju toženka) je z izpodbijanim sklepom na podlagi petega odstavka 117. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (v nadaljevanju ZUJIK) in 10. člena Pravilnika o izvedbi javnega poziva in javnega razpisa za izbiro kulturnih programov in kulturnih projektov (v nadaljevanju Pravilnik) zavrlo tožnično vlogo, prispelo na Javni razpis za izbor kulturnih projektov na področjih umetnosti, ki jih v letu 2018 sofinancirala Republika Slovenija iz proračuna, namenjenega za kulturo (v nadaljevanju Javni razpis), z naslovom Prokrustova postelja. V obrazložitvi se sklicuje na 13. točko Javnega razpisa, ki med drugim določa, da mora prijavitelj ob prijavi projekta na razpis priložiti tudi obvezne priloge k prijavnim obrazcem, in ugotavlja, da tožnica k obrazcu 3 ni priložila vseh obveznih prilog, in sicer ji je priložila le en medijski odziv namesto obveznih dveh.
2. Tožnica se s takšno odločitvijo ne strinja in v tožbi med drugim navaja, da nepredložitev fotokopije vsaj dveh medijskih odzivov o delu prijavitelja na razpisanem področju v obdobju 2014 do 2017 ne more imeti za posledico nepopolnost vloge, saj to ni v skladu s pogoji in kriteriji, določenimi v Javnem razpisu. Poudarja, da razpisni pogoji ne določajo, da mora prijavitelj projekta na področju produkcije obvezno imeti vsaj dva medijska odziva, niti nobenega drugega pogoja, na katerega bi se medijski odzivi navezovali. Glede na vsebino razpisa se za predmetno podpodročje medijski odzivi uporabljajo kvečjemu kot eno od dokazil pri ocenjevanju kriterija reference prijavitelja projekta in soorganizatorja, torej se jih ocenjuje pri vsebinski presoji projekta. V nasprotnem primeru bi bil razpis nejasen in se ga ne bi smelo razlagati v prijaviteljevo škodo. Pri tem se sklicuje na smiselno uporabo 83. člena Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ). Predlaga odpravo izpodbijanega sklepa.
3. Toženka v odgovoru na tožbo vztraja pri odločitvi, kot izhaja iz izpodbijanega sklepa, in poudarja, da so obvezne priloge, ki so bile zahtevane v obrazcu št. 3, enakovredna sestavina vloge, in da povezava med obveznimi prilogami ter kriteriji in pogoji nima nobenega pomena. Poudarja, da je bila vloga zavržena zato, ker je bila nepopolna, in ne zato, ker tožnica ne bi izpolnjevala pogojev.
4. Tožba je utemeljena.
5. Izpodbijan je sklep toženke, s katerim je ta, na podlagi petega odstavka 117. člena ZUJIK in prvega odstavka 10. člena Pravilnika, kot nepopolno zavrlo tožnično vlogo na Javni razpis, ker ji nista bili priloženi fotokopiji dveh medijskih odzivov o tožničinem delu na razpisanem področju v obdobju 2014-2017, objavljenih v referenčnih nacionalnih ali tujih medijih, ampak samo ena.

6. Med strankama ni sporno, da tožnica svoji vlogi ni priložila fotokopiji dveh medijskih odzivov o njenem delu na razpisanem področju v obdobju 2014-2017, ampak zgolj eno, sporno pa je, ali je taka vloga zares nepopolna.
7. Postopek javnega razpisa ureja ZUJIK v 1.2 poglavju. Kaj vse mora vsebovati besedilo objave javnega razpisa, natančno določa 114. člen, ki med drugim v četrti alineji prvega odstavka določa, da mora vsebovati pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, v osmi alineji iste določbe pa še, da mora vsebovati med drugim tudi vsebino vlog.
8. Navedeno pomeni, da mora biti že iz objavljenega besedila javnega razpisa jasno razvidno, kateri so pogoji, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci, prav tako pa mora biti jasno razvidno tudi, kaj mora vsebovati vloga. Povedano drugače, kaj mora vsebovati, vloga, da se šteje za popolno, mora izhajati že iz objavljenega besedila javnega razpisa. Navedeno potrjuje tudi določba četrtega odstavka 117. člena ZUJIK ki med drugim določa, da komisija za odpiranje vlog za vsako vlogo med drugim ugotovi, ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa, ter tretjo odstavek 10. člena Pravilnika, ki določa, da je vloga popolna, če vsebuje vse sestavine, ki jih določa besedilo razpisa.
9. Kaj mora vsebovati vloga, v obravnavnem primeru izhaja iz 13. točke Javnega razpisa, in sicer med drugim tudi obvezne priloge k prijavnim obrazcem, natisnjene na papirju (druga alineja drugega odstavka), med katerimi sta v prijavnem obrazcu navedeni fotokopiji dveh medijskih odzivov o njenem delu na razpisanem področju v obdobju 2014-2017.
10. Sodišče presoja, da z opisano ureditvijo vsebine vloge ne določa besedilo javnega razpisa, kot je to določeno v citirani določbi osme alineje prvega odstavka 114. člena ZUJIK, pač pa prijavni obrazec. Za kaj takega pa zakon ne daje podlage. Ugotovitev toženke, na kateri izpodbijani sklep temelji, da je tožnična vloga nepopolna, ker ne vsebuje fotokopij vsaj dveh medijskih odzivov o njenem delu na razpisanem področju v obdobju 2014-2017, je zato nezakonita že iz tega razloga.
11. Poleg tega šesti odstavek 117. člena ZUJIK jasno določa, da je treba pred zavrženjem nepopolne vloge stranko pozvati, naj jo v petih dneh dopolni, pri čemer izjem ne predvideva. V tem primeru jo mora opozoriti tudi na posledice, ki bodo sledile, če vloge v odrejenem roku ne bo dopolnila. V obravnavnem primeru ni razvidno, da bi toženka tožnico pred izdajo izpodbijanega sklepa pozvala, naj vlogo dopolni še z eno kopijo medijskih odzivov o njenem delu na razpisanem področju v obdobju 2014-2017, ter jo opozorila na posledice, ki bodo sledile, če vloge ne bo dopolnila.

12. Poleg tega se sodišče strinja, da morajo biti po naravi stvari obvezne priloge, ki jih mora prijavitelj priložiti vlogi, vsebinsko povezane s pogoji, ki jih mora izpolnjevati, da uspešno kandidira na javnem razpisu. Z njimi se namreč dokazuje, da prijavitelj izpolnjuje splošne in posebne pogoje, določene v javnem razpisu. Iz predmetnega javnega razpisa niti splošni niti posebni pogoji ne določajo, da se na navedeno področje Uprizoritvene umetnosti, podpodročje: Produkcija, lahko prijavijo le prijavitelji, o katerih delu na razpisanem področju sta bila v obdobju 2014-2017 objavljena dva medijska odziva. Navedeno pomeni, da razpisna dokumentacija zahteva, da je treba vlogi priložiti dokazilo o izpolnjevanju pogoja, ki ga besedilo javnega razpisa sploh ne določa, zaradi česar se sodišče strinja s tožnico, da je najmanj nejasna.
13. Ker je sodišče presodilo, da je tožba utemeljena, je izpodbijano odločbo odpravilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) in zadevo vrnilo v ponoven postopek. V ponovljenem postopku bo morala toženka ugotovljeno kršitev odpraviti. Sodišče je v skladu z določbami 59. člena ZUS-1 odločilo na seji, ker je v zadevi sporna le pravna presoja dejstev, ki med strankama postopka niso sporna (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 31. januar 2019

Predsednica senata:

Irena Grm, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: